

Bekendtgørelse af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Herved bekendtgøres lov nr. 1434 af 22. december 2004 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 347 af 14. maj 2008, § 1 i lov nr. 271 af 4. april 2011 og lov nr. 1375 af 28. december 2011.

Afsnit I

Indledende bestemmelser

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Denne lov finder anvendelse på strafferetlige afgørelser om

- 1) beslaglæggelses- og bevissikringskendelser,
- 2) bødestraf og fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning,
- 3) pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse,
- 4) foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling (varetægtsurrogater) og
- 5) konfiskation.

Stk. 2. Strafferetlige afgørelser som nævnt i stk. 1, der er truffet i andre medlemsstater i Den Europæiske Union, kan fuldbyrdes her i landet efter reglerne i denne lov.

Stk. 3. Loven finder dog ikke anvendelse på afgørelser, der er omfattet af lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v., i det omfang de særlige bestemmelser om fuldbyrdelse af straf m.v. mellem de nordiske lande giver mere vidtgående adgang til fuldbyrdelse end reglerne i nærværende lov.

§ 2. Ved »udstedelsesstat« forstår den stat, i hvilken den pågældende afgørelse er truffet.

Stk. 2. Ved »fuldbyrdesstat« forstår den stat, der anmodes om at fuldbyrde den pågældende afgørelse.

Afsnit II

Beslaglæggelses- og bevissikringskendelser

Kapitel 2

Fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser

§ 3. Ved »beslaglæggelseskendelse« forstår i denne lov enhver foranstaltning, der er truffet af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat for midlertidigt at forhindre enhver destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af formuegoder, der kan konfiskeres, eller af bevismateriale.

Stk. 2. Foranstaltninger som nævnt i stk. 1, der er omfattet af en bevissikringskendelse, behandles efter reglerne i kapitel 3 a.

§ 4. Loven finder anvendelse på beslaglæggelseskendelser, der afsiges med henblik på

- 1) sikring af materiale, som kan fremlægges som bevis ved strafferetlig forfølgning af en lovovertrædelse, eller
- 2) efterfølgende konfiskation af formuegoder af enhver art.

§ 5. En beslaglæggelseskendelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 6, 7 eller 8. Behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse sker efter reglerne i kapitel 11.

§ 6. En beslaglæggelseskendelse, der er udstedt i forbindelse med efterforskningen af en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Handel med stjalne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan en beslaglæggelseskendelse fuldbyrdes her i landet, hvis en handling svarende til den, som ligger til grund for kendelsen, er strafbar efter dansk ret.

§ 7. Fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse afslås, hvis

- 1) den i § 48 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med beslaglæggelseskendelsen,
- 2) kendelsen vedrører materiale, som er omfattet af retsplejelovens § 802, stk. 4, eller § 803, stk. 2, eller
- 3) fuldbyrdelse vil være i strid med straffelovens § 12.

Stk. 2. Fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse afslås, hvis kendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende her i landet er benådet for handlingen. Hvis den pågældende er dømt i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten. Fuldbyrdelse afslås tillige, hvis tiltale er frafaldet her i landet for de forhold, som beslaglæggelseskendelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse afslås, hvis der er grund til at formode, at kendelsen er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

§ 8. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis beslaglæggelseskendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis den pågældende er dømt, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Stk. 2. Fuldbyrdelse kan afslås, hvis påtale er opgivet her i landet for de forhold, som beslaglæggelseskendelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 9. Når betingelserne for fuldbyrdelse her i landet af en beslaglæggelseskendelse er opfyldt, kan det bestemmes, at fuldbyrdelsen udsættes i en passende periode, hvis fuldbyrdelsen kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning.

Stk. 2. Så snart grunden til udsættelsen er ophørt, træffes de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen.

§ 10. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold om

- 1) afslag på fuldbyrdelse samt begrundelsen herfor,
- 2) tilfælde, hvor det viser sig praktisk umuligt at fuldbyrde beslaglæggelseskendelsen, fordi formuegoderne er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke findes på det sted, der er angivet i attesten, eller fordi det ikke, selv efter høring af udstedelsesstaten, er angivet tilstrækkelig præcist, hvor formuegoderne eller bevismaterialet befinder sig,
- 3) en beslutning om udsættelse samt begrundelsen herfor og om muligt dens forventede varighed,
- 4) ophør af grunden til udsættelse,
- 5) enhver foranstaltning, som begrænser fuldbyrdelsen af beslaglæggelseskendelsen, og
- 6) at fuldbyrdelsen er afsluttet.

Kapitel 3

Efterfølgende behandling af formuegoder, der er beslaglagt for at fuldbyrde beslaglæggelseskendelser

§ 11. Beslaglæggelse, der gennemføres på grundlag af en beslaglæggelseskendelse, opretholdes, indtil en anmodning som omhandlet i § 13, stk. 1, nr. 1 eller 2, er endeligt afgjort.

Stk. 2. Der kan dog i overensstemmelse med retsplejelovens § 805, stk. 2, og efter høring af udstedelsesstaten, opstilles betingelser med henblik på i det konkrete tilfælde at begrænse beslaglæggelsens varighed. Hvis det i overensstemmelse med disse betingelser påtænkes at ophæve beslaglæggelsen, skal udstedelsesstaten underrettes herom og have mulighed for at fremsætte sine bemærkninger.

§ 12. Beslaglæggelsen skal ophæves uden unødigt ophold, hvis udstedelsesstaten meddeler, at beslaglæggelseskendelsen er ophævet i udstedelsesstaten.

§ 13. Beslaglæggelseskendelsen skal foruden den i § 48 omhandlede attest være ledsaget af

- 1) en anmodning om overførsel af bevismaterialet til udstedelsesstaten,
- 2) en anmodning om konfiskation enten med henblik på fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse truffet i udstedelsesstaten eller med henblik på afsigelse af konfiskationsdom og efterfølgende fuldbyrdelse heraf i Danmark eller
- 3) en instruks om, at formuegoderne skal forblive her i landet, indtil der foreligger en anmodning efter nr. 1 eller 2. § 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Anmodninger som nævnt i stk. 1, nr. 1-3, behandles efter de gældende regler om gensidig retshjælp i straffesager og om international fuldbyrdelse af straf m.v., medmindre anmodningerne er omfattet af stk. 3 eller 4. Afslag på anmodninger som omhandlet i stk. 1, nr. 1, kan ikke begrundes med, at en tilsvarende handling ikke er strafbar i Danmark, hvis anmodningen er udstedt i forbindelse med efterforskningen af en eller flere af de i § 6, stk. 1, omhandlede handlinger og disse kan medføre mindst 3 års fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i udstedelsesstaten.

Stk. 3. Anmodninger som nævnt i stk. 1, nr. 1, der er omfattet af en bevissikringskendelse, behandles efter reglerne i kapitel 3 a.

Stk. 4. Anmodninger om fuldbyrdelse af konfiskationsafgørelser truffet i udstedelsesstaten som nævnt i stk. 1, nr. 2, behandles efter reglerne i afsnit IV, jf. dog § 1, stk. 3.

Kapitel 3 a

Fuldbyrdelse af bevissikringskendelser

§ 13 a. Ved en bevissikringskendelse forstås i denne lov en afgørelse, der er truffet af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat med henblik på fremskaffelse af bevismateriale til brug for straffesager.

§ 13 b. Der kan ikke foretages afhøringer, indgreb i meddelelshemmeligheden, observation, dataaf-læsning og forstyrrelse eller afbrydelse af radio- eller telekommunikation, legemsindgreb eller analyse af eksisterende bevismateriale for at fuldbyrde en bevissikringskendelse efter denne lov, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan personer, som er til stede ved fuldbyrdelsen af en bevissikringskendelse, afhøres, hvis afhøringen af de pågældende personer har umiddelbar tilknytning til den bevissikring, der er omfattet af kendelsen.

§ 13 c. Ved fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse må kun indsamles det bevismateriale, som udtrykkeligt er anført i kendelsen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis det fremgår af bevissikringskendelsen, at udstedelsesstaten ønsker alt bevismateriale, som opdages i forbindelse med fuldbyrdelsen af kendelsen, og som uden yderligere efterforskning findes relevant for den straffesag, der har givet anledning til udstedelse af kendelsen, kan dette bevismateriale også indsamles til brug for fuldbyrdelse af kendelsen.

§ 13 d. En bevissikringskendelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 13 e-13 h. Behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse sker efter reglerne i kapitel 11.

§ 13 e. En bevissikringskendelse, der er udstedt i forbindelse med efterforskningen af en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.

- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Handel med stjalne køretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Forsætlig brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Hvis fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse vil indebære ransagning, beslaglæggelse eller edition, kan en kendelse, der ikke er omfattet af stk. 1, kun fuldbyrdes her i landet, når en handling svarende til den, der ligger til grund for kendelsen, tillige er strafbar efter dansk ret.

§ 13 f. Fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse afslås, hvis

- 1) den formular, som er omhandlet i § 48, stk. 2, er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt og ikke er blevet suppleret eller rettet inden for en rimelig frist,
- 2) fuldbyrdelse forudsætter tvangsindgreb over for personer, som efter reglerne i retsplejelovens §§ 169-172 ville være udelukket eller fritaget for at afgive forklaring som vidne i sagen, og det pågældende tvangsindgreb derfor ikke kan foretages,
- 3) efterforskningen angår en person, der ikke kan retsforfølges på grund af immunitet,
- 4) der er grund til at formode, at kendelsen er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering,
- 5) fuldbyrdelse vil indebære efterforskningsskridt, der ikke ville kunne gennemføres i en tilsvarende dansk straffesag, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af en kendelse, som er omfattet af § 13 e, stk. 1, og fuldbyrdelsen vil indebære ransagning, beslaglæggelse eller edition, eller
- 6) kendelsen ikke er udstedt eller bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten og fuldbyrdelse af kendelsen vil indebære ransagning, beslaglæggelse eller edition.

§ 13 g. Fuldbyrkelse af en bevissikringskendelse afslås, hvis kendelsen vedrører samme forhold, som de pågældende personer er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis de pågældende personer her i landet er benådet for handlingen. Hvis den pågældende er dømt i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten. Fuldbyrkelse afslås tillige, hvis tiltale er frafaldet her i landet for de forhold, som kendelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis kendelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis den pågældende er dømt, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Stk. 3. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis påtale er opgivet her i landet for de forhold, som bevissikringskendelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 13 h. Fuldbyrkelse af en bevissikringskendelse kan afslås, hvis

- 1) kendelsen vedrører en lovovertrædelse, som helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende er begået her i landet, eller en lovovertrædelse, som er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og en tilsvarende lovovertrædelse begået uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed eller
- 2) fuldbyrkelse vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe kilder i fare eller indebære videregivelse af fortrolige oplysninger om specifikke efterretningsaktiviteter.

§ 13 i. Inden der træffes beslutning om afslag i medfør af § 13 f, nr. 1 eller 6, § 13 g eller § 13 h, nr. 2, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres.

Stk. 2. Inden der træffes beslutning om afslag, som følge af at kendelsen vedrører en lovovertrædelse, som helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende er begået her i landet, jf. § 13 h, nr. 1, skal Eurojust høres.

§ 13 j. Anerkendelsen eller fuldbyrnelsen af en bevissikringskendelse kan udsættes, hvis

- 1) den formular, som er omhandlet i § 48, stk. 2, er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt,
- 2) kendelsen ikke er udstedt eller bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten og fuldbyrkelse vil indebære ransagning, beslaglæggelse eller edition,
- 3) fuldbyrkelse vil kunne påvirke en igangværende strafferetlig efterforskning eller
- 4) kendelsen vedrører bevismateriale, der allerede anvendes i forbindelse med andre sager.

Stk. 2. Bevissikringskendelsen skal fuldbyrdes, når grunden til udsættelsen er ophørt, medmindre der på dette tidspunkt er grundlag for at afslå fuldbyrkelse.

§ 13 k. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes uden unødigt ophold

- 1) om afslag på fuldbyrkelse samt begrundelsen herfor,
- 2) hvis det viser sig umuligt at fuldbyrde bevissikringskendelsen, fordi det omhandlede bevismateriale er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke findes på det sted, der er anført i kendelsen, eller fordi det ikke er angivet tilstrækkelig præcist, hvor bevismaterialet befinder sig,
- 3) om udsættelse af fuldbyrkelse og begrundelsen herfor samt om muligt udsættelsens forventede varighed,
- 4) om ophør af grunden til udsættelse,
- 5) hvis politiet i forbindelse med fuldbyrnelsen og uden yderligere efterforskning finder, at der kan være behov for at iværksætte efterforskningsskridt, der ikke var forudsat fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da kendelsen blev udstedt,
- 6) hvis kendelsen viser sig ikke at være blevet fuldbyrdet i overensstemmelse med lovgivningen, og

7) hvis en anmodning fra den kompetente myndighed om iagttagelse af særlige formelle krav eller en særlig procedure ikke kan imødekommes.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1, nr. 1-4, skal ske skriftligt. Underretning efter stk. 1, nr. 5-7, skal straks bekræftes skriftligt, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten anmoder herom.

Kapitel 4

Refusion

§ 14. Krav om refusion af erstatningsbeløb, som er udbetalt i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a i forbindelse med fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller bevissikringskendelse udstedt i en anden medlemsstat, fremsættes over for udstedelsesstaten af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, medmindre skaden eller en del heraf udelukkende skyldes danske myndigheders handlemåde.

§ 15. Staten refunderer erstatningsbeløb, der er udbetalt af fuldbyrdesstaten som følge af skade forvoldt ved fuldbyrdelse af en dansk beslaglæggelseskendelse eller bevissikringskendelse, i det omfang fuldbyrdesstaten efter sin egen lovgivning er ansvarlig for skaden og skaden eller en del af skaden ikke udelukkende skyldes fuldbyrdesstatens myndigheders handlemåde.

Afsnit III

Bødestraf, fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse samt foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling

Kapitel 5

Fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf

§ 16. En afgørelse om bødestraf er omfattet af denne lov, når der er tale om en endelig afgørelse, der pålægger en fysisk eller juridisk person en bødestraf, og afgørelsen er truffet af

- 1) en domstol eller
- 2) en anden myndighed, forudsat at den pågældende person har haft lejlighed til at få sagen prøvet ved en domstol med kompetence i straffesager.

§ 17. Ved »bødestraf« forstår i denne lov pligten til at betale et beløb, som ved en afgørelse pålægges en person som straf for at have begået en lovovertrædelse, samt en ved samme afgørelse pålagt pligt til at betale

- 1) erstatning til ofre for den strafbare handling, hvis offeret ikke kan deltage som civil part i sagen og domstolen handler i kraft af sin strafferetlige kompetence,
- 2) et pengebeløb til dækning af sagsomkostninger eller administrative omkostninger ved afgørelsen og
- 3) et pengebeløb til en offentlig fond eller en støtteorganisation for ofre.

§ 18. En afgørelse om bødestraf fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 19, 20 eller 21. Behandlingen af anmodninger om fuldbyrdelse sker efter reglerne i kapitel 12.

§ 19. En afgørelse om bødestraf, der vedrører en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.

- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.
- 33) Overtrædelse af bestemmelser i færdselslovgivningen, herunder overtrædelse af køre- og hviletidsbestemmelser og bestemmelser om transport af farligt gods.
- 34) Smugling af varer.
- 35) Krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- 36) Trusler og vold mod personer, herunder vold i forbindelse med sportsbegivenheder.
- 37) Hærværk.
- 38) Tyveri.
- 39) Strafbare handlinger, der er fastlagt af udstedelsesstaten, og som tjener til at opfylde forpligtelser i medfør af instrumenter, der er vedtaget i henhold til EF-traktaten eller EU-traktatens afsnit VI.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan en afgørelse om bødestraf fuldbyrdes, hvis en handling svarende til den, som afgørelsen vedrører, er strafbar efter dansk ret.

§ 20. Fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf afslås, hvis

- 1) den i § 48 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen,
- 2) afgørelsen vedrører handlinger, som er begået helt eller delvis her i landet, og handlingen ikke er strafbar efter dansk ret,
- 3) fuldbyrdelse vil være i strid med straffelovens § 12,
- 4) afgørelsen vedrører en fysisk person, som på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15,
- 5) den pålagte bødestraf er på mindre end 70 euro eller et beløb svarende hertil eller
- 6) den person, som afgørelsen vedrører, ifølge oplysningerne i den i § 48 omhandlede attest

- a) ikke som krævet i udstedelsesstatens lovgivning i forbindelse med en skriftlig procedure er blevet underrettet personligt eller gennem en efter udstedelsesstatens lovgivning kompetent repræsentant om sin ret til at bestride sagen og om tidsfristerne for et sådant retsmiddel eller
- b) ikke er mødt personligt frem, medmindre det i attesten er anført, at personen i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid
 - i) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om den pågældende ikke var til stede under retssagen,
 - ii) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen,
 - iii) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist eller
 - iv) udtrykkeligt er blevet underrettet om retssagen og om muligheden for at være til stede under retssagen, men har givet afkald på retten til et mundtligt retsmøde og udtrykkeligt har tilkendegivet, at sagen ikke bestrides.

Stk. 2. Fuldbyrkelse af en afgørelse om bødestraf afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er fundet skyldig i eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende her i landet er benådet for handlingen. Hvis den pågældende er fundet skyldig i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis afgørelsen er blevet fuldbyrdet. Fuldbyrkelse afslås tillige, hvis tiltale er frafaldet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fuldbyrkelse af en afgørelse om bødestraf afslås, hvis der er grund til at formode, at bødestraffen er pålagt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

§ 21. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis

- 1) afgørelsen ville være forældet efter dansk ret og vedrører handlinger, der er omfattet af dansk straffemyndighed, eller
- 2) afgørelsen vedrører en handling, som er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed.

Stk. 2. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er fundet skyldig i eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis den pågældende er fundet skyldig, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis afgørelsen er blevet fuldbyrdet.

Stk. 3. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis påtale er opgivet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 22. Inden der træffes beslutning om afslag i medfør af § 20, stk. 1, nr. 1 eller 6, eller § 21, stk. 1, nr. 1, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres.

§ 23. Fuldbyrkelse afbrydes straks, hvis udstedelsesstaten meddeler, at afgørelsen ikke længere kan fuldbyrdes, eller at anmodningen af anden grund trækkes tilbage.

§ 24. Hvis den handling, som afgørelsen vedrører, ikke er begået på udstedelsesstatens territorium og handlingen er omfattet af dansk straffemyndighed, nedsættes det beløb, der skal inddrives, til det beløb, der gælder for tilsvarende handlinger i henhold til dansk lovgivning.

Stk. 2. Bødestraffen omregnes til danske kroner til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor bødestraffen blev pålagt den pågældende.

§ 25. Hvis den person, som afgørelsen vedrører, fremlægger dokumentation for hel eller delvis betaling i en anden stat, høres den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt afgørelsen skal fuldbyrdes.

§ 26. Der kan ikke her i landet fastsættes forvandlingsstraf for en udenlandsk bødestraf omfattet af denne lov.

§ 27. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold om

- 1) afslag på fuldbyrdelse samt begrundelsen herfor,
- 2) tilfælde, hvor afgørelsen helt eller delvis ikke er blevet fuldbyrdet her i landet,
- 3) tilfælde, hvor bødestraffen er blevet eftergivet her i landet, og
- 4) at fuldbyrdelsen er afsluttet.

§ 28. Selv om en anmodning om fuldbyrdelse er fremsendt til Danmark, kan afgørelsen ikke længere fuldbyrdes i Danmark, hvis

- 1) udstedelsesstaten har meddelt, at anmodningen trækkes tilbage,
- 2) de danske myndigheder har meddelt udstedelsesstaten, at afgørelsen helt eller delvis ikke er blevet fuldbyrdet,
- 3) de danske myndigheder har meddelt udstedelsesstaten, at bødestraffen er blevet eftergivet, eller
- 4) de danske myndigheder har meddelt udstedelsesstaten, at fuldbyrdelse er afslået.

Kapitel 6

Fordeling af midler fra fuldbyrdelse af afgørelser

§ 29. Justitsministeren kan aftale med en anden medlemsstat, at bødestraffe, der fuldbyrdes i overensstemmelse med reglerne i denne lov, tilfalder den udstedende stat.

Stk. 2. Justitsministeren kan aftale med en anden medlemsstat, at bødestraffe, der fuldbyrdes i andre stater som følge af fuldbyrdelse af en dansk afgørelse, tilbageføres til den danske statskasse.

Kapitel 6 a

Fuldbyrdelse af afgørelser om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning

§ 29 a. En afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning er omfattet af dette kapitel, når der er tale om en endelig domstolsafgørelse, der er afsagt under en straffesag på grund af en strafbar handling.

§ 29 b. En afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning fuldbyrdes her i landet efter anmodning fra en myndighed i en anden medlemsstat (udstedelsesstaten), hvis den domfældte befinder sig enten i udstedelsesstaten eller her i landet og der ikke er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 29 c-f.

Stk. 2. Hvis varigheden af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning overstiger den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, nedsættes straffen til den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning.

Stk. 3. Hvis den omhandlede fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning på grund af sin art ikke er forenelig med sanktionerne i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, kan straffen tilpasses til en lignende sanktion, der ville kunne anvendes her i landet. Den tilpassede sanktion må ikke udgøre en skærpelse i forhold til den idømte sanktion.

Stk. 4. Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse sker efter reglerne i kapitel 12.

§ 29 c. En afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der vedrører en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de tilfælde, som er nævnt i stk. 1, kan fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning afslås, hvis en handling svarende til den, som afgørelsen vedrører, ikke er strafbar efter dansk ret.

§ 29 d. Fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning afslås, hvis

- 1) den domfældte ikke har givet sit samtykke til fuldbyrdelse her i landet, medmindre domfældte er dansk statsborger med bopæl her i landet, eller domfældte er udvist her til landet som følge af afgørelsen, eller domfældte har taget ophold her i landet under eller efter behandlingen af den straffesag, som har givet anledning til fængselsstraffen eller anden frihedsberøvende foranstaltning,

- 2) den domfældte ikke ville kunne retsforfølges her i landet på grund af immunitet,
- 3) den domfældte ikke kan retsforfølges her i landet for en strafbar handling, der er begået inden den handling, som afgørelsen om fængselsstraffen eller anden frihedsberøvende foranstaltning vedrører, fordi udstedelsesstatens myndigheder nægter at give samtykke hertil, jf. § 29 j, stk. 2, nr. 3,
- 4) den idømte sanktion omfatter psykiatrisk behandling, lægebehandling eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, der ikke kan tilpasses efter § 29 b, stk. 3, og derfor ikke kan fuldbyrdes her i landet,
- 5) der er grund til at formode, at fængselsstraffen eller anden frihedsberøvende foranstaltning er pålagt med det formål at straffe den domfældte på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den domfældtes situation kan blive skadet af en af disse grunde, eller
- 6) den domfældte ifølge oplysningerne i den attest, som er omhandlet i § 48, er dømt uden selv at have været til stede under retssagen, medmindre det i attesten er anført, at domfældte i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid
 - a) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
 - b) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen eller
 - c) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist.

§ 29 e. Fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning kan afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er fundet skyldig i eller frifundet for her i landet eller i en anden stat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende person er benådet her i landet for handlingen. Hvis den pågældende tidligere er dømt i en anden stat end Danmark, kan fuldbyrdelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Stk. 2. Fuldbyrdelse kan tillige afslås, hvis tiltale er frafaldet eller påtale er opgivet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 29 f. Fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning kan afslås, hvis

- 1) den attest, som er omhandlet i § 48, ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen og ikke er blevet suppleret eller rettet inden for en rimelig frist,
- 2) den domfældte hverken er dansk statsborger eller har fast bopæl her i landet,
- 3) den domfældte på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15,
- 4) afgørelsen ville være forældet efter dansk ret,
- 5) afgørelsen vedrører handlinger, som er begået helt eller delvist her i landet, eller
- 6) der på tidspunktet for modtagelsen af anmodningen rester af afsoning af mindre end 6 måneder af fængselsstraffen eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

§ 29 g. Inden der træffes afgørelse om afslag i medfør af § 29 d, nr. 1, 4 eller 6, § 29 e eller § 29 f, nr. 1, 2 eller 5, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres.

§ 29 h. Fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvelse i medfør af denne lov afbrydes straks, hvis udstedelsesstaten meddeler, at afgørelsen ikke længere kan fuldbyrdes.

Stk. 2. Retten til at fuldbyrde overgår til udstedelsesstaten, hvis fængselsstraffen eller anden frihedsberøvende foranstaltning ikke længere kan fuldbyrdes her i landet, fordi domfældte er undvejet.

§ 29 i. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes straks skriftligt og uden unødigt ophold om

- 1) videresendelse af anmodningen om fuldbyrdelse til rette myndighed her i landet,
- 2) den endelige afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder om en eventuel tilpasning af sanktionen efter § 29 b, stk. 2 eller 3,
- 3) afslag på fuldbyrdelse samt begrundelsen herfor,
- 4) at afgørelsen ikke kan eller ikke længere kan fuldbyrdes her i landet, og
- 5) at fuldbyrdelsen er afsluttet, herunder om tidspunktet for en eventuel prøveløsladelses begyndelse og afslutning.

§ 29 j. En person, der er overført her til landet med henblik på afsoning af en fængselsstraf eller fuldbyrdelse af en anden frihedsberøvende foranstaltning efter reglerne i denne lov, kan ikke idømmes fængselsstraf eller anden foranstaltning, der begrænser den pågældendes frihed, for en anden strafbar handling, der er begået inden overførelsen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis

- 1) den pågældende har givet sit samtykke til overførelsen her til landet,
- 2) den pågældende efter overførelsen her til landet har meddelt samtykke i et retsmøde til at blive retsforfulgt for den strafbare handling,
- 3) udstedelsesstaten har givet sit samtykke til, at den pågældende kan retsforfølges her i landet for den strafbare handling, eller
- 4) den pågældende ikke har forladt Danmark inden 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage efter at have forladt landet.

§ 29 k. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, meddeler tilladelse til, at en person, som overføres fra en medlemsstat til en anden med henblik på afsoning af en fængselsstraf eller fuldbyrdelse af en anden frihedsberøvende foranstaltning, der er idømt i den første medlemsstat, føres gennem riget. Med anmodning om tilladelse skal medfølge et eksemplar af udstedelsesstatens attest med anmodning om fuldbyrdelse til den medlemsstat, hvor fuldbyrdelsen skal ske. Tilladelsen skal meddeles inden en uge efter modtagelse af anmodningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes, inden tilladelsen meddeles, hvis den pågældende person vil blive retsforfulgt eller på anden måde udsat for en begrænsning af sin frihed på grund af en strafbar handling, der er begået inden overførelsen.

Kapitel 6 b

Anerkendelse af domme og afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse

§ 29 l. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på følgende strafferetlige afgørelser:

- 1) Domme, hvori straffastsættelse er udsat, når der i dommen eller ved efterfølgende afgørelse i stedet er fastsat en eller flere pligter eller påbud.
- 2) Domme, hvori fuldbyrdelsen af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning er udsat, når der i dommen eller ved efterfølgende afgørelse i stedet er fastsat en eller flere pligter eller påbud.
- 3) Domme, som fastsætter en anden straf end frihedsstraf, frihedsberøvende foranstaltning eller bødestraf, og som pålægger en pligt eller et påbud (alternativ sanktion).

- 4) Domme eller endelige afgørelser, der træffes på grundlag af en dom, om prøveløsladelse med pålæg om en eller flere pligter eller påbud.

§ 29 m. En dom eller afgørelse omfattet af § 29 l, som er afsagt eller truffet i en anden medlemsstat (udstedelsesstaten), anerkendes, og tilsyn overtages, på anmodning fra udstedelsesstaten, hvis den domfældte har lovligt og sædvanligt ophold her i landet og er vendt tilbage eller ønsker at vende tilbage hertil, medmindre der er grundlag for at afslå anerkendelse af dommen eller afgørelsen efter § 29 o, stk. 2, § 29 p eller § 29 q. Behandlingen af anmodninger om anerkendelse og overtagelse af tilsyn sker efter reglerne i kapitel 12.

Stk. 2. På anmodning fra udstedelsesstaten og efter ønske fra den domfældte kan en dom eller afgørelse anerkendes, selv om den domfældte ikke på tidspunktet for anmodningen har lovligt og sædvanligt ophold her i landet, hvis det skønnes formålstjenligt af hensyn til den pågældendes mulighed for resocialisering.

Stk. 3. Når betingelserne for anerkendelse og overtagelse af tilsyn er opfyldt, jf. stk. 1 og 2, og udstedelsesstaten er underrettet om afgørelsen herom, jf. § 54, stk. 1, overtager justitsministeren eller den, som justitsministeren bemyndiger hertil, tilsynet med de pligter eller påbud, som er tilknyttet dommen eller afgørelsen, når der er tale om

- 1) pligt til at meddele en bestemt myndighed ændring af bopæl eller arbejdsplads,
- 2) pligt til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter eller steder eller i definerede områder i udstedelses- eller fuldbyrdelsesstaten,
- 3) begrænsninger i muligheden for at forlade fuldbyrdelsesstatens område,
- 4) påbud med hensyn til adfærd, opholdssted, uddannelse eller fritidsaktiviteter eller begrænsninger i eller regler for udøvelse af arbejde,
- 5) pligt til at henvende sig til en bestemt myndighed på et bestemt tidspunkt,
- 6) pligt til at undgå kontakt med bestemte personer,
- 7) pligt til at undgå kontakt med bestemte genstande, der er blevet anvendt eller med sandsynlighed kan anvendes af den domfældte til at begå en strafbar handling,
- 8) pligt til økonomisk at erstatte skader forvoldt ved lovovertrædelsen eller pligt til at bevise, at en sådan pligt er overholdt,
- 9) pligt til at udføre samfundstjeneste,
- 10) pligt til at samarbejde med en tilsynsførende eller med en repræsentant for en social myndighed, hvis ansvarsområde omfatter domfældte, eller
- 11) pligt til at underkaste sig terapi eller afvænnning.

Stk. 4. En pligt eller et påbud, som på grund af sin art eller varighed ikke er foreneligt med de pligter eller påbud, som i henhold til dansk lovgivning kan fastsættes for en tilsvarende strafbar handling, kan tilpasses i overensstemmelse med en pligt eller et påbud, som ville kunne fastsættes her i landet. Den tilpassede pligt eller det tilpassede påbud skal ligge så tæt som muligt på den oprindelige pligt eller det oprindelige påbud, som er fastsat i udstedelsesstaten, og må ikke udgøre en skærpelse i forhold hertil.

Stk. 5. Hvis varigheden af pligten eller påbuddet overstiger den maksimale varighed, som kan fastsættes i henhold til dansk lovgivning, nedsættes varigheden til det maksimale, som kan fastsættes i henhold til dansk lovgivning.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager om overtagelse af tilsyn.

§ 29 n. Når tilsyn er overtaget efter § 29 m, stk. 3, finder straffeloven og straffuldbyrdelsesloven samt administrative forskrifter udstedt i henhold til straffuldbyrdelsesloven anvendelse på alle senere afgørelser, der træffes her i landet i forbindelse med tilsynet.

Stk. 2. En afgørelse om fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning eller om genindsættelse fra prøveløsladelse træffes ikke her i landet, hvis en handling svarende til den, der lig-

ger til grund for udstedelsesstatens dom, ikke er strafbar efter dansk ret, medmindre det skønnes formålstjenligt af hensyn til den domfældtes mulighed for resocialisering. Bliver en sådan afgørelse relevant, og skønnes det ikke formålstjenligt at træffe afgørelsen her i landet, overføres afgørelseskompetencen i stedet til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Stk. 3. En afgørelse om fastsættelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning træffes ikke her i landet, hvis en handling svarende til den, der ligger til grund for udstedelsesstatens dom, ikke tillige er strafbar efter dansk ret. Bliver en sådan afgørelse relevant, overføres afgørelseskompetencen i stedet til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Stk. 4. Hvis der skal træffes afgørelse om fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som overstiger den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, nedsættes straffen til den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning.

Stk. 5. Hvis den i stk. 4 omhandlede frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning på grund af sin art ikke er forenelig med sanktionerne i henhold til dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, kan straffen tilpasses til en lignende sanktion, der ville kunne anvendes her i landet. Den tilpassede sanktion må ikke udgøre en skærpelse i forhold til den idømte sanktion.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om fuldbyrdelse af reststraffen for prøveløsladte.

Stk. 7. Udstedelsesstaten underrettes på anmodning og uden unødigt ophold om den maksimale straf, som i henhold til dansk lovgivning kan fastsættes for den lovovertrædelse, der gav anledning til dommen, og som kan pålægges domfældte i tilfælde af overtrædelse af den eller de pågældende pligter eller påbud.

§ 29 o. En dom omfattet af § 29 l, der vedrører en af nedenstående handlinger, og en afgørelse omfattet af § 29 l, der er knyttet til en sådan dom, kan anerkendes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.

- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan anerkendelse af en dom eller afgørelse omfattet af § 29 l afslås, hvis en handling svarende til den, som ligger til grund for den pågældende dom, ikke er strafbar efter dansk ret.

§ 29 p. Anerkendelse af domme og afgørelser omfattet af § 29 l kan afslås, hvis

- 1) den attest, som er omhandlet i § 48, ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med dommen og ikke er blevet suppleret eller rettet inden for en rimelig frist,
- 2) kriterierne for anerkendelse af dommen eller afgørelsen og overtagelse af tilsyn efter § 29 m, stk. 1 og 2, ikke er opfyldt,
- 3) der er grund til at formode, at pligten eller påbuddet er idømt med det formål at straffe den domfældte på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældende kan blive dårligere stillet af disse grunde,
- 4) straf ikke kan fuldbyrdes på grund af forældelse efter dansk ret,
- 5) der efter dansk ret ikke kan føres tilsyn med de pågældende pligter eller påbud på grund af immunitet,
- 6) den domfældte på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15,
- 7) dommen eller afgørelsen omfatter lægebehandling eller terapi, som uanset muligheden for tilpasning efter § 29 m, stk. 4, ikke kan underkastes tilsyn i henhold til det danske retssystem eller sundhedsvæsen,
- 8) pligten eller påbuddet, som er fastsat i dommen eller afgørelsen, er af en varighed på under 6 måneder,
- 9) dommen eller afgørelsen vedrører en strafbar handling, som helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende er begået her i landet eller på et sted, der ligestilles hermed, eller
- 10) den domfældte ifølge oplysningerne i den attest, der er omhandlet i § 48, er dømt uden selv at have været til stede under retssagen, medmindre det i attesten er anført, at den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid
 - a) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
 - b) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen eller
 - c) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfæg-

ter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist.

§ 29 q. Anerkendelse af domme og afgørelser omfattet af § 29 l kan afslås, hvis den pågældende dom vedrører samme forhold, som den domfældte tidligere er fundet skyldig i eller frifundet for her i landet eller i en anden stat end udstedelsesstaten (forbud mod dobbelt straffølgning). Tilsvarende gælder, hvis den pågældende er benådet her i landet for handlingen. Hvis den domfældte tidligere er dømt i en anden stat end Danmark, kan anerkendelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes i domsstaten.

Stk. 2. Anerkendelse kan tillige afslås, hvis tiltale er frafaldet eller påtale er opgivet her i landet for de forhold, som den pågældende dom vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 29 r. Inden der træffes afgørelse om afslag på anerkendelse i medfør af § 29 p, nr. 1, 2, 7, 8, 9 og 10, eller § 29 q, stk. 1, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres og om nødvendigt anmodes om straks at tilvejebringe supplerende oplysninger til brug for afgørelsen. Afgørelsen om anerkendelse af dommen eller afgørelsen kan i de i § 29 p, nr. 1, nævnte tilfælde udsættes, indtil attesten foreligger i fuldstændig stand.

Stk. 2. Efter aftale med udstedelsesstaten kan det i forbindelse med en afgørelse om afslag på anerkendelse efter § 29 o, stk. 2, § 29 p eller § 29 q besluttes, at tilsyn overtages efter § 29 m, stk. 3, på trods af afslaget på anerkendelse, dog således at ansvaret for at træffe efterfølgende afgørelser i forbindelse med tilsynet ikke overtages. Udstedelsesstaten skal i disse tilfælde uden unødigt ophold underrettes om den domfældtes tilsidesættelse af pligter og påbud og alle øvrige oplysninger, som er af betydning for udstedelsesstatens mulighed for at træffe efterfølgende afgørelser i sagen.

§ 29 s. Tilsyn med en dom eller en afgørelse efter § 29 m, stk. 3, ophører her i landet, hvis udstedelsesstaten inden 10 dage efter modtagelsen af underretning efter § 29 n, stk. 7, eller § 29 t, nr. 5, tilbagekalder den i § 48 omhandlede attest, medmindre tilsyn i Danmark allerede er indledt.

Stk. 2. Tilsyn med en dom eller en afgørelse efter § 29 m, stk. 3, ophører endvidere her i landet, og tilsynet føres tilbage til denne stat, hvis

- 1) den domfældte forsvinder eller ikke længere har sit lovlige og sædvanlige opholdssted her i landet eller
- 2) der er indledt en ny straffesag mod den pågældende i udstedelsesstaten og udstedelsesstaten beder om, at tilsynet føres tilbage til udstedelsesstaten.

§ 29 t. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold

- 1) om videresendelse af en dom og, hvis det er relevant, en afgørelse omfattet af § 29 l og den i § 48 omhandlede attest til rette myndighed her i landet,
- 2) om, at overtagelse af tilsyn ikke er muligt, fordi den domfældte ikke kan spores her i landet,
- 3) om den endelige afgørelse om anerkendelse af dommen eller afgørelsen og om overtagelse af tilsyn,
- 4) om afslag på anerkendelse af dommen eller afgørelsen og overtagelse af tilsyn og begrundelsen herfor,
- 5) om afgørelser om tilpasning af pligter eller påbud og begrundelsen herfor,
- 6) om efterfølgende afgørelser som omhandlet i § 29 n eller afslag på at træffe sådanne afgørelser,
- 7) om afgørelser om amnesti eller benådning, som bevirker, at der ikke føres tilsyn med pligter eller påbud, og, når det er relevant, begrundelsen herfor og
- 8) om afgørelser om, at tilsynet føres tilbage til udstedelsesstaten, jf. § 29 n, stk. 2 og 3, og § 29 s, stk. 2.

Kapitel 6 c

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling (varetægtsurrogater)

§ 29 u. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på strafferetlige afgørelser, der som alternativ til varetægtsfængsling pålægger en person en eller flere foranstaltninger, der er mindre indgribende end varetægtsfængsling, herunder

- 1) pligt til at meddele den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten enhver ændring af bopæl,
- 2) pligt til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter eller steder eller i definerede områder i udstedelses- eller fuldbyrdelsesstaten,
- 3) pligt til at blive på et bestemt sted, eventuelt i bestemte perioder,
- 4) pligt, der begrænser muligheden for at forlade fuldbyrdelsesstatens område,
- 5) pligt til på bestemte tidspunkter at henvende sig til en bestemt myndighed,
- 6) pligt til at undgå kontakt med bestemte personer i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser,
- 7) pligt til ikke at tage del i nærmere angivne aktiviteter i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser, hvilket kan omfatte beskæftigelse med et nærmere angivet erhverv eller beskæftigelsesområde,
- 8) pligt til ikke at føre køretøj,
- 9) pligt til at stille en økonomisk sikkerhed,
- 10) pligt til at undergive sig terapeutisk behandling eller afvænningsbehandling eller
- 11) pligt til at undgå kontakt med bestemte genstande i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser.

§ 29 v. En afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, der er truffet i en anden medlemsstat (udstedelsesstaten), anerkendes og fuldbyrdes her i landet på anmodning fra udstedelsesstaten, hvis den person, som afgørelsen vedrører, har lovligt og sædvanligt ophold her i landet og personen efter at være blevet underrettet om foranstaltningerne har indvilget i at vende tilbage hertil, medmindre der er grundlag for at afslå anerkendelse af afgørelsen efter § 29 w, stk. 2, eller § 29 x.

Stk. 2. På anmodning fra udstedelsesstaten og efter ønske fra den person, som afgørelsen vedrører, kan en afgørelse anerkendes og fuldbyrdes, selv om personen ikke på tidspunktet for anmodningen har lovligt og sædvanligt ophold her i landet, hvis det skønnes formålstjenligt af hensyn til den pågældendes mulighed for at opretholde en normal tilværelse.

Stk. 3. En foranstaltning omfattet af § 29 u, som på grund af sin art ikke er forenelig med de foranstaltninger, der i henhold til dansk lovgivning kan fastsættes for en tilsvarende strafbar handling, kan tilpasses i overensstemmelse med en foranstaltning, som ville kunne fastsættes her i landet for en sådan handling. Den tilpassede foranstaltning skal ligge så tæt som muligt på den oprindelige foranstaltning, som er fastsat i udstedelsesstaten, og må ikke udgøre en skærpelse i forhold hertil.

Stk. 4. Behandling af anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse sker efter reglerne i kapitel 12.

§ 29 w. En afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, der vedrører en af nedenstående handlinger, kan anerkendes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis sådanne handlinger efter lovgivningen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.

- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbytte fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de tilfælde, som er nævnt i stk. 1, kan anerkendelse af en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling afslås, hvis en handling svarende til den, som ligger til grund for den pågældende afgørelse, ikke er strafbar efter dansk ret.

§ 29 x. Anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling kan afslås, hvis

- 1) den attest, som er omhandlet i § 48, er mangelfuld eller i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen og ikke er blevet suppleret eller rettet inden for en rimelig frist,
- 2) kriterierne for fuldbyrdelse af afgørelsen efter § 29 v, stk. 1 eller 2, ikke er opfyldt,
- 3) afgørelsen ikke vedrører en af de i § 29 u nævnte foranstaltninger,
- 4) der er grund til at formode, at foranstaltningerne er pålagt med det formål at straffe den pågældende person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældende kan blive dårligere stillet af disse grunde,
- 5) straffesagen ikke kan gennemføres på grund af forældelse efter dansk ret,
- 6) der efter dansk ret ikke kan føres tilsyn med foranstaltningerne på grund af immunitet,
- 7) den pågældende person på gerningstidspunktet var under den kriminelle lavalder, jf. straffelovens § 15, eller
- 8) den pågældende person i tilfælde af overtrædelse af foranstaltningerne ikke vil kunne udleveres efter reglerne i kapitel 2 a i lov om udlevering af lovovertrædere.

Stk. 2. Anerkendelse og fuldbyrdelse kan endvidere afslås, hvis afgørelsen vedrører forhold, som personen tidligere er fundet skyldig i eller frifundet for her i landet eller i en anden stat end udstedelsesstaten.

Tilsvarende gælder, hvis personen er benådet her i landet for handlingen. Hvis personen er dømt i en anden stat end Danmark, kan anerkendelse kun afslås, hvis dommen er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes i domsstaten.

Stk. 3. Anerkendelse og fuldbyrdelse kan tillige afslås, hvis tiltale er frafaldet eller påtale er opgivet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 29 y. Inden der træffes afgørelse om afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse i medfør af § 29 x, stk. 1, nr. 1-3, stk. 2 eller stk. 3, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres og om nødvendigt anmodes om straks at tilvejebringe supplerende oplysninger til brug for afgørelsen. Afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse kan i de i § 29 x, stk. 1, nr. 1, nævnte tilfælde udsættes, indtil attesten foreligger i fuldstændig stand.

Stk. 2. Inden der træffes afgørelse om anerkendelse af en afgørelse om foranstaltninger, som ville kunne afslås efter § 29 x, stk. 1, nr. 8, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes om den påtænkte afgørelse og gives en frist på 10 dage fra underretningens modtagelse til eventuelt at trække anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse tilbage.

§ 29 z. Udstedelsesstatens kompetente myndighed har kompetencen til at træffe alle efterfølgende afgørelser i forbindelse med afgørelsen om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, herunder efterfølgende afgørelser om forlængelse, ændring eller tilbagekaldelse af udstedelsesstatens oprindelige afgørelse.

Stk. 2. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ved en efterfølgende afgørelse ændrer de oprindelig pålagte foranstaltninger og de nye foranstaltninger ikke er omfattet af § 29 u, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, beslutte at afvise fuldbyrdelse af de nye foranstaltninger.

Stk. 3. Ændrede foranstaltninger, der på grund af deres art ikke er forenelige med dansk lovgivning, kan tilpasses i overensstemmelse med § 29 v, stk. 3.

Stk. 4. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har modtaget flere underretninger som nævnt i § 29 å, stk. 2, uden at træffe efterfølgende afgørelser, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, anmode den kompetente myndighed om at træffe en sådan afgørelse inden for en rimelig frist.

Stk. 5. Træffer den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke afgørelse inden for den i stk. 4 nævnte frist, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, beslutte at indstille fuldbyrdelsen af de pålagte foranstaltninger.

§ 29 æ. Hvis en foranstaltning på udstedelsesstatens anmodning skal opretholdes ud over 4 uger, skal justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, senest 3 uger efter at fuldbyrdelsen af foranstaltningen er påbegyndt her i landet, anmode den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om inden for 1 uge at bekræfte nødvendigheden af at opretholde foranstaltningen. Anmodningen skal herefter genfremføres, hver gang der er forløbet 3 uger fra modtagelsen af bekræftelsen fra udstedelsesstaten.

Stk. 2. Fremsættelse af anmodninger som nævnt i stk. 1 kan undlades, når den pågældende person, som afgørelsen vedrører, har givet afkald herpå.

Stk. 3. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke besvarer en anmodning som nævnt i stk. 1 inden for den fastsatte frist, skal anmodningen straks genfremføres. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten igen ikke svarer inden for den fastsatte frist, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, beslutte at indstille fuldbyrdelsen af de pålagte foranstaltninger.

§ 29 ø. Fuldbyrdelsen af en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling afbrydes her i landet, og kompetencen føres tilbage til udstedelsesstaten, hvis

1) den pågældende person har lovligt og sædvanligt opholdssted uden for Danmark,

- 2) udstedelsesstaten inden 10 dage efter modtagelsen af underretning efter § 29 å, stk. 1, nr. 7, tilbagekald den i § 48 omhandlede attest, medmindre fuldbyrdelsen af foranstaltningen i Danmark allerede er indledt,
- 3) udstedelsesstaten har ændret foranstaltningerne i afgørelsen og fuldbyrdelse af de nye foranstaltninger er afvist efter § 29 z, stk. 2,
- 4) der er truffet afgørelse om at indstille fuldbyrdelsen af de pålagte foranstaltninger efter § 29 z, stk. 5, eller § 29 æ, stk. 3, eller
- 5) udstedelsesstaten har meddelt, at afgørelsen i udstedelsesstaten ikke længere kan fuldbyrdes.

§ 29 å. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold

- 1) om videresendelse af afgørelsen om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling og den i § 48 omhandlede attest til rette myndighed her i landet,
- 2) om den pågældende persons eventuelle adresseændringer,
- 3) om, at fuldbyrdelse af afgørelsen om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling ikke er mulig, fordi den pågældende person ikke kan spores her i landet,
- 4) om, at en afgørelse om at fuldbyrde en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling er blevet påklaget,
- 5) om den endelige afgørelse om at anerkende afgørelsen om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling,
- 6) om afslag på at anerkende afgørelsen om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling og begrundelsen herfor,
- 7) om enhver afgørelse om tilpasning af foranstaltningerne samt begrundelsen herfor og
- 8) om enhver afgørelse efter § 29 z, stk. 2 eller 5, eller § 29 æ, stk. 3, om at afvise eller indstille fuldbyrdelse af de foranstaltninger, som er fastsat i afgørelsen om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling.

Stk. 2. De kompetente myndigheder i udstedelsesstaten underrettes endvidere om enhver overtrædelse af de foranstaltninger, som er fastsat i afgørelsen om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, og om alle øvrige oplysninger, der kan føre til, at udstedelsesstaten træffer efterfølgende afgørelser som nævnt i § 29 z, stk. 1.

Afsnit IV

Konfiskation

Kapitel 7

Fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation

§ 30. Ved »konfiskationsafgørelse« forstår i denne lov en endelig sanktion eller foranstaltning pålagt af en domstol efter en retssag vedrørende en eller flere strafbare handlinger, og som medfører en endelig berøvelse af formuegoder af enhver art.

§ 31. En konfiskationsafgørelse fuldbyrdes her i landet, medmindre der er grundlag for at afslå fuldbyrdelse efter §§ 32, 33 eller 34.

§ 32. En konfiskationsafgørelse, der vedrører en af nedenstående handlinger, kan fuldbyrdes her i landet, selv om en tilsvarende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis handlingen i udstedelsesstaten kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning i mindst 3 år:

- 1) Deltagelse i en kriminel organisation.
- 2) Terrorisme.
- 3) Menneskehandel.
- 4) Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
- 5) Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

- 6) Ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosivstoffer.
- 7) Bestikkelse.
- 8) Svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.
- 9) Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold.
- 10) Falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
- 11) Internetkriminalitet.
- 12) Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
- 13) Menneskesmugling.
- 14) Forsætligt manddrab og grov legemsbeskadigelse.
- 15) Ulovlig handel med menneskevæv og -organer.
- 16) Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
- 17) Racisme og fremmedhad.
- 18) Organiseret eller væbnet tyveri.
- 19) Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
- 20) Bedrageri.
- 21) Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning.
- 22) Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
- 23) Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed.
- 24) Forfalskning af betalingsmidler.
- 25) Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
- 26) Ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.
- 27) Handel med stjalne motorkøretøjer.
- 28) Voldtægt.
- 29) Brandstiftelse.
- 30) Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed.
- 31) Skibs- eller flykapring.
- 32) Sabotage.

Stk. 2. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde kan en konfiskationsafgørelse fuldbyrdes her i landet, hvis en handling svarende til den, som afgørelsen vedrører, er strafbar efter dansk ret.

§ 33. Fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse afslås, hvis

- 1) den i § 48 omhandlede attest ikke foreligger, er mangelfuld eller er i åbenbar uoverensstemmelse med afgørelsen,
- 2) afgørelsen vedrører handlinger, som er begået helt eller delvis her i landet, og handlingen ikke er strafbar efter dansk ret,
- 3) fuldbyrdelse vil stride mod straffelovens § 12,
- 4) tredjemands rettigheder i henhold til dansk lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen eller
- 5) det følger af oplysningerne i attesten, at den pågældende er dømt uden selv at have været til stede under retssagen, medmindre det i attesten er anført, at den pågældende i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten og i rette tid
 - a) er blevet indkaldt personligt og dermed er blevet underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, som førte til afgørelsen, eller på anden måde faktisk er blevet officielt underrettet om det fastsatte tidspunkt og sted for den retssag, der førte til afgørelsen, på en sådan måde, at det klart fremgår, at personen var bekendt med den berammede retssag og er blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
 - b) var bekendt med den berammede retssag og havde givet en juridisk rådgiver, der var udpeget enten af den pågældende selv eller af udstedelsesstaten, fuldmagt til at forsvare sig under retssagen og faktisk var repræsenteret af denne rådgiver under retssagen eller

- c) har fået afgørelsen forkyndt og er blevet udtrykkeligt underrettet om retten til en fornyet prøvelse eller anke, hvor personen har ret til at deltage, og som giver mulighed for, at sagens realiteter, herunder nye beviser, bliver taget op igen, og som kan føre til, at den oprindelige afgørelse bliver ændret, og den pågældende efterfølgende udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen, eller den pågældende ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist.

Stk. 2. Fuldbyrkelse af en afgørelse om konfiskation afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for her i landet eller i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende her i landet er benådet for handlingen. Hvis den pågældende er dømt i en anden medlemsstat end udstedelsesstaten, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten. Fuldbyrkelse afslås tillige, hvis tiltale er frafaldet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 3. Fuldbyrkelse af en afgørelse om konfiskation afslås, hvis der er grund til at formode, at afgørelsen er truffet med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering.

§ 34. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis

- 1) afgørelsen ville være forældet efter dansk ret og vedrører handlinger, der er omfattet af dansk straffemyndighed,
- 2) afgørelsen vedrører en handling, som er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed eller
- 3) afgørelsen er truffet i henhold til udstedelsesstatens bestemmelser om udvidet adgang til konfiskation, i det omfang konfiskation ikke vil kunne foretages i tilsvarende tilfælde efter straffelovens § 76 a. Fuldbyrkelse kan dog ikke afslås alene med den begrundelse, at § 76 a, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldt.

Stk. 2. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis afgørelsen vedrører samme forhold, som den pågældende er dømt eller frifundet for i en stat uden for Den Europæiske Union. Hvis den pågældende er dømt, kan fuldbyrkelse dog kun afslås, hvis dommen er blevet fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domsstaten.

Stk. 3. Fuldbyrkelse kan afslås, hvis påtale er opgivet her i landet for de forhold, som afgørelsen vedrører, og betingelserne for omgørelse ikke er opfyldt.

§ 35. Inden der træffes afgørelse om afslag, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten høres. Dog kan høring undlades, hvor afgørelsen træffes i henhold til § 32, § 33, stk. 1, nr. 3, eller § 34, stk. 1, nr. 1.

§ 36. Når betingelserne for fuldbyrkelse af en konfiskationsafgørelse her i landet er opfyldt, kan det bestemmes, at fuldbyrkelsen udsættes

- 1) i en passende periode, hvis fuldbyrkelsen vil skade en igangværende strafferetlig efterforskning eller straffesag,
- 2) indtil afslutningen af en konfiskationssag i Danmark, hvis formuegodet allerede er omfattet af en sådan sag, eller
- 3) i en passende periode, hvis det skønnes, at der er risiko for, at den samlede værdi, der opnås ved fuldbyrkelsen, kan overstige det beløb, der er anført i afgørelsen, fordi denne fuldbyrdes samtidig i mere end én medlemsstat.

Stk. 2. Hvis det i udsættelsesperioden er nødvendigt for at sikre, at formuegodet er tilgængeligt med henblik på fuldbyrkelse af konfiskationsafgørelsen, kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74 om beslaglæggelse og edition anvendes,

i det omfang den lovovertrædelse, som konfiskationsafgørelsen vedrører, opfylder betingelserne for fuldbyrdelse i § 32.

§ 37. Så snart grunden til udsættelsen er ophørt, træffes de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde konfiskationsafgørelsen.

§ 38. Fuldbyrdelsen afbrydes uden unødigt ophold, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten meddeler, at afgørelsen ikke længere kan fuldbyrdes eller af anden grund tilbagekaldes.

§ 39. Hvis en anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse vedrører et specifikt formuegode, kan de danske myndigheder aftale med myndighederne i udstedelsesstaten, at fuldbyrdelse kan ske i form af konfiskation af et tilsvarende pengebeløb.

Stk. 2. Hvis en anmodning om fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse vedrører et pengebeløb, omregnes konfiskationsbeløbet til danske kroner til den vekselkurs, der var gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen om konfiskation blev truffet.

§ 40. Hvis den person, som afgørelsen vedrører, fremlægger dokumentation for, at der helt eller delvis er sket konfiskation i en anden stat, høres den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt afgørelsen skal fuldbyrdes.

§ 41. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes skriftligt og uden unødigt ophold om

- 1) afslag på fuldbyrdelse samt begrundelsen herfor,
- 2) tilfælde, hvor afgørelsen helt eller delvis ikke fuldbyrdes her i landet, herunder hvor det selv efter høring af udstedelsesstaten viser sig umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, fordi de formuegoder, der skal konfiskeres, allerede er konfiskeret, er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke kan findes på det i attesten angivne sted, eller fordi det ikke er angivet tilstrækkelig præcist, hvor formuegoderne befinder sig,
- 3) tilfælde, hvor konfiskationsbeløbet er eftergivet her i landet,
- 4) en beslutning om udsættelse samt begrundelsen herfor og om muligt dens forventede varighed,
- 5) ophør af grunden til udsættelse, og
- 6) at fuldbyrdelsen er afsluttet.

Kapitel 8

Disponering over konfiskerede midler

§ 42. Pengebeløb, der konfiskeres i Danmark ved fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation i henhold til denne lov, tilfalder statskassen, hvis beløbet er på mindre end 10.000 euro eller et dertil svarende beløb.

Stk. 2. I andre tilfælde overføres halvdelen af det konfiskerede beløb til udstedelsesstaten.

§ 43. Andre formuegoder end penge, der er konfiskeret i Danmark ved fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse i henhold til denne lov, kan fordeles på en af følgende måder:

- 1) Formuegodet sælges og provenuet fordeles i overensstemmelse med § 42.
- 2) Formuegodet overføres til udstedelsesstaten. Hvis udstedelsesstatens afgørelse om konfiskation omfatter et pengebeløb, kan formuegodet kun overføres til udstedelsesstaten, hvis denne har givet samtykke.

Stk. 2. Hvis mulighederne i stk. 1 ikke kan finde anvendelse, tilfalder formuegodet staten.

§ 44. Konfiskerede kulturgoder, der er en del af Danmarks nationale kulturarv som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, tilfalder staten.

§ 45. Justitsministeren kan ved aftale med udstedelsesstaten fravige §§ 42-44.

Kapitel 9

Refusion

§ 46. Krav om refusion af erstatningsbeløb, der er udbetalt i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a i forbindelse med fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse udstedt i en anden EU-medlemsstat, fremsættes over for udstedelsesstaten af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, medmindre skaden eller en del heraf udelukkende skyldes danske myndigheders handlemåde.

§ 47. Staten refunderer erstatningsbeløb, der er udbetalt af fuldbyrdesstaten, hvis denne efter sin egen lovgivning er ansvarlig for skade forvoldt som følge af fuldbyrdelse af en dansk beslaglæggelseskendelse, medmindre skaden eller en del af skaden udelukkende skyldes fuldbyrdesstatens myndigheders handlemåde.

Afsnit V

Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser

Kapitel 10

Formelle krav m.v.

§ 48. Strafferetlige afgørelser, der er omfattet af denne lov, skal for at kunne danne grundlag for en afgørelse om fuldbyrdelse her i landet være ledsaget af den relevante attest i udfyldt stand, jf. dog stk. 2. Attesten skal være affattet på dansk og attesteret af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Stk. 2. Bevissikringskendelser, der er omfattet af kapitel 3 a, skal være udformet i overensstemmelse med den relevante formular. Formularen skal være affattet på dansk og attesteret af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Stk. 3. Afgørelsen om, hvorvidt en afgørelse om bødestraf, fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning eller konfiskation kan fuldbyrdes her i landet, eller om, hvorvidt en afgørelse om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse kan anerkendes og tilsyn overtages, udsættes i det nødvendige tidsrum, hvis det findes nødvendigt at tilvejebringe en dansk oversættelse af udstedelsesstatens afgørelse.

Kapitel 11

Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser om beslaglæggelses- og bevissikringskendelser

§ 49. Afgørelser om fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser og bevissikringskendelser, der er omfattet af denne lov, træffes af retten på begæring af anklagemyndigheden, jf. dog stk. 2, medmindre anklagemyndigheden finder, at fuldbyrdelse bør afslås, jf. stk. 3 og 4.

Stk. 2. Afgørelser om fuldbyrdelse af bevissikringskendelse træffes af anklagemyndigheden, i det omfang bevissikringskendelsen vedrører bevismateriale, som anklagemyndigheden allerede er i besiddelse af eller ville kunne tilvejebringe uden retskendelse til brug for en tilsvarende dansk straffesag. Afgørelsen træffes snarest og inden 30 dage efter anklagemyndighedens modtagelse af kendelsen. Udstedelsesmyndigheden underrettes, hvis det ikke er muligt at overholde fristen.«

Stk. 3. Afgørelse om afslag på fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelser efter stk. 1 træffes af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, snarest og så vidt muligt inden 24 timer efter anklagemyndighedens modtagelse af beslaglæggelseskendelsen.

Stk. 4. Afgørelse om afslag på fuldbyrdelse af bevissikringskendelser efter stk. 1 træffes af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, snarest og inden 30 dage efter anklagemyndighedens modtagelse af kendelsen. Udstedelsesmyndigheden underrettes, hvis det ikke er muligt at overholde fristen.

§ 49 a. Skal afgørelsen om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller bevissikringskendelse træffes af retten efter § 49, stk. 1, indbringes sagen af anklagemyndigheden for byretten på det sted, hvortil sagen har tilknytning.

§ 50. Indbringelse for retten skal ske snarest muligt. Indbringelse for retten af en anmodning om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse skal så vidt muligt ske inden 24 timer efter anklagemyndighedens modtagelse af anmodningen.

Stk. 2. Reglerne i retsplejeloven om indbringelse for retten forud for foretagelse af visse efterforskningskridt og om behandlingen i retten finder tilsvarende anvendelse i fornødent omfang. Retten træffer afgørelse ved kendelse, der kan kæres efter retsplejelovens kapitel 85.

Stk. 3. Der kan beskikkes en forsvarer, i det omfang der ville være adgang til at beskikke en forsvarer efter retsplejelovens §§ 730-732. Forsvareren har samme beføjelser som en forsvarer i en dansk straffesag. Om salær og godtgørelse for udlæg gælder samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens § 741.

Stk. 4. Rettens afgørelse om, hvorvidt en beslaglæggelseskendelse skal fuldbyrdes, skal så vidt muligt træffes inden for den i stk. 1, 2. pkt., nævnte frist.

Stk. 5. Rettens afgørelse om, hvorvidt en bevissikringskendelse skal fuldbyrdes, skal så vidt muligt træffes inden 30 dage efter anklagemyndighedens modtagelse af kendelsen. Træffer retten afgørelse om fuldbyrdelse, skal bevissikringskendelsen gennemføres hurtigst muligt og inden 60 dage efter modtagelsen af kendelsen fra udstedelsesstaten. Udstedelsesstaten underrettes, hvis det ikke er muligt at overholde fristerne.

§ 51. Hvis rettens afgørelse kæres, eller der indgives begæring efter retsplejelovens § 807 c, underretter anklagemyndigheden den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, herunder om grundlaget for anmodningen, således at den pågældende myndighed kan fremkomme med sine bemærkninger. Anklagemyndigheden orienterer endvidere den pågældende myndighed om kæremålets udfald.

§ 52. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller en bevissikringskendelse, gennemføres kendelsen af politiet i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler om fremgangsmåden ved foretagelsen af de pågældende indgreb.

Stk. 2. Bevismateriale, der er indsamlet på grundlag af en bevissikringskendelse, overføres hurtigst muligt til udstedelsesstaten.

§ 53. En anmodning fra den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten om iagttagelse af særlige formelle krav eller en særlig procedure i forbindelse med fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse skal imødekommes, når det er nødvendigt, for at det indsamlede bevismateriale kan anvendes som bevis i udstedelsesstaten, i det omfang sådanne krav og procedurer ikke er i modstrid med grundlæggende principper i dansk ret.

Stk. 2. Hvis fuldbyrdelse af beslaglæggelseskendelsen nødvendiggør det, kan de retsmidler, der er omtalt i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, kapitel 73 om ransagning og kapitel 74, for så vidt angår edition, anvendes, i det omfang den lovovertrædelse, der ligger til grund for kendelsen, opfylder betingelserne for fuldbyrdelse i § 6.

§ 53 a. En anmodning fra den kompetente judicielle myndighed i udstedelsesstaten om iagttagelse af særlige formelle krav eller en særlig procedure i forbindelse med fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse skal imødekommes, i det omfang sådanne krav og procedurer ikke er i modstrid med grundlæggende principper i dansk ret.

Kapitel 12

Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse af endelige strafferetlige afgørelser og afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling

§ 54. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, træffer afgørelse om anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation, bødestraf, fængselsstraf eller andre frihedsberøvende foranstaltninger og foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling og om anmodninger om anerkendelse af og overtagelse af tilsyn med afgørelser om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Afgørelser om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning træffes ved dom.

Stk. 3. Afgørelser om fuldbyrdelse af en foranstaltning som alternativ til varetægtsfængsling træffes ved kendelse.

Stk. 4. Afgørelser om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning og afslag på anmodninger herom træffes så vidt muligt inden 90 dage efter modtagelsen af anmodningen fra udstedelsesstaten. Udstedelsesstaten underrettes, hvis det ikke er muligt at overholde fristen.

Stk. 5. Afgørelser om anerkendelse af og overtagelse af tilsyn med afgørelser om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse og afslag på anmodninger herom træffes hurtigst muligt og senest 60 dage efter modtagelsen af dommen eller afgørelsen. Udstedelsesstaten underrettes, hvis det på grund af ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt at overholde fristen.

Stk. 6. Afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling træffes hurtigst muligt og senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen fra udstedelsesstaten. Hvis en afgørelse om fuldbyrdelse kæres, jf. § 54 d, stk. 4, forlænges fristen for fuldbyrdelsen af afgørelsen med yderligere 20 arbejdsdage. Udstedelsesstaten underrettes, hvis det på grund af ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt at overholde fristen.

§ 54 a. Sager om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der skal afgøres ved dom efter § 54, stk. 2, indbringes af anklagemyndigheden for byretten på det sted, hvor den person, som afgørelsen vedrører, bor. Hvis den pågældende ikke har bopæl her i landet, bestemmer justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hvilken byret der skal behandle sagen.

Stk. 2. Behandlingen af sagen sker uden udfærdigelse af anklageskrift og uden medvirken af lægdommere. Byretten beskikker en forsvarer for den pågældende og underretter anklagemyndigheden herom og om tidspunktet for hovedforhandlingen. Anklagemyndigheden sørger for, at en indkaldelse med oplysning om tid og sted for hovedforhandlingen forkyndes for den pågældende med mindst 4 dages varsel. Retten kan dog fastsætte et kortere varsel. Indkaldelsen skal ikke forkyndes, når den pågældende ikke opholder sig her i landet.

Stk. 3. Sagen kan fremmes til dom i den pågældendes fravær. Dommen kan ankes inden for den i retsplejelovens fastsatte frist, som regnes fra den dag, hvor retten har afsendt en udskrift af dommen til den pågældende. Der er ikke adgang til genoptagelse på grund af lovligt forfald.

Stk. 4. Retsplejelovens regler om straffesagers behandling for retten finder anvendelse, hvis andet ikke følger af denne lov.

§ 54 b. Sagen kan genoptages med henblik på ændring eller ophævelse af den efter § 54, stk. 2, afsagte dom, hvis grundlaget for dommen er ændret. Anmodning herom fremsættes over for den ret, som har afsagt dom i sagen.

§ 54 c. Når en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning kan eller må antages at kunne fuldbyrdes her i landet efter denne lov, kan retten træffe bestemmelse om, at den domfæld-

te skal varetægtsfængsles i overensstemmelse med retsplejelovens regler, indtil fuldbyrdelsen kan påbegyndes.

§ 54 d. Sager om fuldbyrdelse af foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, jf. § 54, stk. 3, indbringes af anklagemyndigheden for retten på det sted, hvor den person, afgørelsen vedrører, bor. Hvis den pågældende ikke har bopæl her i landet, bestemmer justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, hvilken byret der skal behandle sagen. Indbringelse for retten skal ske, snarest muligt efter at anklagemyndigheden har modtaget sagen.

Stk. 2. Retten beskikker en forsvarer for den pågældende og underretter anklagemyndigheden herom og om tidspunktet for retsmødet. Anklagemyndigheden sørger for, at den pågældende underrettes om tid og sted for retsmødet.

Stk. 3. Retten kan behandle sagen om fuldbyrdelse af foranstaltningen, uden at den pågældende er til stede ved retsmødet. Retten kan i disse tilfælde beslutte, at den pågældende deltager i retsmødet ved anvendelse af telekommunikation med billede.

Stk. 4. En kendelse om fuldbyrdelse af foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling kan kæres i overensstemmelse med reglerne om kære af fængslingskendelser i retsplejelovens kapitel 85. Kæremålsfristen regnes fra den dag, hvor retten har sendt afgørelsen til den pågældende.

§ 55. Træffes der afgørelse om, at bødestraffen eller konfiskationen kan fuldbyrdes, skal den pågældende person, som bødestraffen eller konfiskationen vedrører, samtidig med at der gives meddelelse om afgørelsen, gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse efter § 56 og med fristen for fremsættelse af anmodning herom.

§ 56. Træffes der afgørelse om, at bødestraffen eller konfiskationen kan fuldbyrdes, kan enhver, som er part i sagen, forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om afgørelsens lovlighed for retten på det sted, hvor den person, som afgørelsen vedrører, bor. Hvis den pågældende ikke har bopæl her i landet, behandles sagen dér, hvortil sagen i øvrigt har tilknytning.

Stk. 2. Anmodning herom skal fremsættes senest 14 dage efter, at beslutningen er meddelt den pågældende. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, tillade, at afgørelsen indbringes for retten, selv om anmodning først fremsættes efter fristens udløb.

Stk. 3. Indbringelse af justitsministerens afgørelse om fuldbyrdelse, jf. § 54, medfører ikke opsættende virkning, medmindre retten bestemmer det.

Stk. 4. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Retsplejelovens kapitel 85 om kære finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Der kan beskikkes en forsvarer for den, der har anmodet om domstolsprøvelse, hvis retten efter sagens beskaffenhed eller omstændighederne i øvrigt anser det for ønskeligt. Forsvareren har samme beføjelser som en forsvarer i en dansk straffesag. Om salær og godtgørelse for udlæg gælder samme regler som for beskikkede forsvarere, jf. retsplejelovens § 741.

§ 57. Hvis der anmodes om domstolsprøvelse i medfør af § 56, stk. 1, underretter justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom, herunder om grundlaget for anmodningen, således at den pågældende myndighed kan fremkomme med sine bemærkninger.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, orienterer endvidere den pågældende myndighed om domstolsprøvelsens udfald.

§ 58. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om bødestraf, jf. § 17, sker fuldbyrdelsen, i det omfang andet ikke følger af nærværende lov, i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af bødestraffe. Dansk rets regler om benådning finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om bødestraf, som fuldbyrdes efter nærværende lov.

Stk. 2. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, jf. § 29 b, overføres den domfældte her til landet efter aftale med udsted-

elsesstaten inden 30 dage efter afgørelsen, medmindre dette af uforudsete årsager ikke er muligt. Fuldbyr-delsen sker, i det omfang andet ikke følger af nærværende lov, i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af fængselsstraf og andre retsfølger af frihedsberøvende karakter. Dansk rets regler om benådning finder tilsvarende anvendelse på afgørelser, som fuldbyrdes efter nærværende lov.

Stk. 3. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation, jf. § 30, sker fuldbyrdelse, i det omfang andet ikke følger af nærværende lov, i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af konfiskation. Straffelovens § 97 c finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om konfiskation, som fuldbyrdes efter nærværende lov.

Stk. 4. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, jf. § 29 u, sker fuldbyrdelse i overensstemmelse med dansk ret.

Kapitel 13

Fremsendelse af anmodninger om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser til en anden medlemsstat

§ 59. Attester eller formularer, der i medfør af denne lov fremsendes til en anden medlemsstat med henblik på fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse eller en bevissikringskendelse, skal attesteres af den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Stk. 2. Attester, der i medfør af denne lov fremsendes til en anden medlemsstat med henblik på fuldbyrdelse af afgørelser om bødestrafte og konfiskation og med henblik på fuldbyrdelse af foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling samt anerkendelse af og overtagelse af tilsyn med afgørelser om pligter eller påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse, som alternativ sanktion eller ved prøveløsladelse, skal attesteres af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil.

§ 60. Hvis en udenlandsk myndighed har truffet afgørelse om fuldbyrdelse af en dansk beslaglæggelseskendelse eller en dansk kendelse om ransagning, beslaglæggelse eller edition, kan kendelsen indbringes for retten af enhver, der er part i sagen, uanset at kærefristen, jf. retsplejelovens § 969, stk. 1, er udløbet.

§ 60 a. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan træffe beslutning om at anmode en anden medlemsstat om at overtage fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller andre retsfølger af frihedsberøvende karakter, der er idømt her i landet, når det må antages at kunne lette den domfældtes sociale reintegration efter fuldbyrdelsen.

Stk. 2. Fuldbyrdelse i en medlemsstat, hvor den domfældte er statsborger og bor, eller hvortil den domfældte skal udvises eller har taget ophold under straffesagens behandling her i landet, kræver ikke den domfældtes samtykke.

Stk. 3. Flygter den domfældte fra fuldbyrdelsen i en anden medlemsstat, kan den resterende del af fængselsstraffen eller anden retsfølge af frihedsberøvende karakter fuldbyrdes her i landet.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager, der er omfattet af denne bestemmelse.

§ 60 b. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan anmode en anden medlemsstat om at anerkende og føre tilsyn med en dom eller en afgørelse som nævnt i § 29 l, når den domfældte er vendt tilbage til denne medlemsstat eller ønsker at vende tilbage til medlemsstaten.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan desuden anmode en anden medlemsstat end den, hvor domfældte har lovligt eller sædvanligt ophold, om at anerkende og føre tilsyn med dommen eller afgørelsen, hvis den domfældte ønsker det og medlemsstaten har givet sit samtykke hertil.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager, der er omfattet af denne bestemmelse.

§ 60 c. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan anmode en anden medlemsstat om at fuldbyrde en afgørelse om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling, når den pågældende

person, som er omfattet af afgørelsen, har lovligt og sædvanligt ophold i denne medlemsstat og efter at være blevet underrettet om foranstaltningerne har indvilget i at vende tilbage til medlemsstaten.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan desuden anmode en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende person har lovligt og sædvanligt ophold, om at fuldbyrde afgørelsen, hvis den pågældende ønsker det og medlemsstaten har givet sit samtykke hertil.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager, der er omfattet af denne bestemmelse.

Kapitel 14

Konsekvensændringer

§ 61. I lov nr. 323 af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf m.v., som ændret ved § 2 i lov nr. 291 af 24. april 1996, § 2 i lov nr. 280 af 25. april 2001 og § 5 i lov nr. 258 af 8. maj 2002, foretages følgende ændring:

1. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union finder dog anvendelse i forhold til afgørelser, der kan fuldbyrdes efter reglerne deri.«

Kapitel 15

Ikrafttræden

§ 62. Loven træder i kraft den 1. januar 2005. Loven finder anvendelse på anmodninger om fuldbyrdelse, der fremsættes efter lovens ikrafttræden.

§ 63. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 347 af 14. maj 2008 (Gennemførelse af rammeafgørelsen om en europæisk bevissikringskendelse og rammeafgørelsen om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren.¹⁾ Ministeren kan herunder fastsætte, at loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Lov nr. 271 af 4. april 2011 (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af og tilsyn med afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse m.v. og rammeafgørelsen om afgørelser afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retsagen) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden²⁾ og kan herunder fastsætte, at lovens bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Lov nr. 1375 af 28. december 2011 (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af afgørelser om foranstaltninger som alternativ til varetægtsfængsling) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. december 2012.

Justitsministeriet, den 22. februar 2013

MORTEN BØDSKOV

/ Frederik Gammeltoft

- 1) § 1, nr. 1-10, 13-23 og 28-29 i lov nr. 347 af 14. maj 2008 blev ved bekendtgørelse nr. 27 af 14. januar 2011 sat i kraft den 19. januar 2011 og vedrørte ændring af overskriften til afsnit II, kapitel 3 og kapitel 11, indsættelse af kapitel 13 a, § 49 a og § 53 a samt ændring af §§ 1, stk. 1, nr. 1, 3, 11, 13-15, 48-50, 52-53 og 59-60.
§ 1, nr. 1, 11, 12, 24-27 og 30 i lov nr. 347 af 14. maj 2008 blev ved bekendtgørelse nr. 1044 af 3. november 2011 sat i kraft den 5. december 2011 og vedrørte ændring af overskriften til afsnit III, indsættelse af kapitel 6a, § 54 a og § 60 a samt ændring af §§ 1, stk. 1, nr. 2, 54, 56 og 58.
- 2) § 1, nr. 4 og 7, i lov nr. 271 af 4. april 2011 blev ved bekendtgørelse nr. 340 af 19. april 2011 sat i kraft den 28. april 2011 og vedrørte ændring af § 20 og § 33.
§ 1, nr. 1-3, 5, 6 og 8-12 blev ved bekendtgørelse nr. 1045 af 3. november 2011 sat i kraft den 5. december 2011 klokken 00.01 og vedrørte ændring af §§ 1, 29, 48, 54, 59, ændring af overskriften til afsnit III samt indsættelse af kapitel 6 b og § 60 b.